

KÖVETELÉSEINK

DEMONSTRÁCIÓ 2010 SZEPTEMBER

1.

Követeljük az értékteremtő munka jogvédelmének helyreállítását. Ma Magyarországon az értékteremtő munkát végző ember és vállalkozás ki van szolgáltatva az ellenértéket különböző nyakkendőös módszerekkel eltulajdonító, bűnös spekulációnak. A Legfelsőbb Bíróság állásfoglalásai, amelyek kizárólag a végfelhasználó érdekeit védik, lehetővé teszik a közvetítő szereplők (kereskedők, beruházók, generál- és fővállalkozók) jogi trükközését, amellyel a közönséges csalást, sikkasztást, orgazdaságot, lopást, stb. jogvitának álcázzák, s e „jogviták”-ból fakadó perek alatt eltüntetik az elvégzett munka ellenértékét.

A végfelhasználó érdekeinek szilárd jogvédelme elsőrendű társadalmi érdek, de ha az értékteremtő munka jogvédelme helyre nem áll, s az értékteremtő munkát lehetetlenné teszi az azt körülvevő jogi kiszolgáltatottságból fakadó értelmetlen, s elviselhetetlen kockázat, nem lesz mit „végfelhasználni”.

A jogalkalmazó közhatalomnak választ kell adnia erre a tömegessé vált, súlyos társadalmi veszélyt hordozó jelenségre.

Követeljük annak kimondását, hogy visszterhes szerződés keretében megteremtett dolognak nem léphet tulajdonjogába a dolog megrendelője és átvevője, amíg azt a dolgot a szerződés szerint ki nem fizette. Ha pedig a kifizetésnek feltétele a továbbértékesítés (bizományosi jellegű szerződések), akkor büntetőjogi tényállásnak tekintendő, ha a dolog megrendelője és átvevője, a dolog továbbértékesítését követően, nem fizeti ki a dolog létrehozójának, a létrehozásra irányuló munka ellenértékét.

Így kiküszöbölhető lenne az a képtelen helyzet, hogy azt, aki saját költségén, sokszor eladósodása árán, létrehozza az értéket, büntetlenül meg lehet fosztani munkája ellenértékétől, miközben az az értékteremtő és végfelhasználó közötti közvetítő szereplő, aki megfosztja, - ingyen élvezheti a tulajdonjogok birtokosának fiktív pozícióját, jogsértő védelmét.

2.

Követeljük a lánc tartozások okainak kiküszöbölését, az ide vezető, jogsértő módszerek alkalmazásával szerzett vagyonok elkobzását, s azokból a kárvallottak jogos követeléseinek kielégítését, valamint az eddigi, jogtalan haszonélvezők megbüntetését.

Az értékteremtő munka jogvédelmének helyreállítása sarkallatos feltétele a lánc tartozások kiküszöbölésének, de a jóvátételhez további lépések szükségesek. A jogalkalmazó közhatalom határozott állásfoglalása nyomán visszamenőlegesen lehetővé válik a lánc tartozásokat elindító bűnös vagyonszerzések társadalmi méretű korrekciója: a vagyonok visszaszerzése, az értékteremtő, kismizett emberek és vállalkozások jogos követeléseinek kielégítése, s az állami költségvetést is megrövidítő bűnös vagyonszerzések visszavételével a kiesett adóbevételek pótlása.

3.

Követeljük a kis- és középvállalkozások konszolidációját, elmulasztott feltőkésítésük végrehajtását.

Tragikus, a társadalom életképességét felemésztő helyzet, hogy a kis- és középvállalkozások története a megsemmisülés-újrakezdés-megsemmisülés-újrakezdés ritmusában haladjon, a jogalkotó és jogalkalmazó közhatalom mulasztásai miatt állandósult nyakkendős lerablás, szipolyozás miatt. A kkv szektor konszolidációját és feltőkésítését részben a jogsértő módon szerzett vagyon visszaszerzéséből, részben más, költségvetési forrásból végre kell hajtani. A kkv szektor társadalma teremtette meg a múltban is és a jelenben is a nemzeti vagyont, tartja fenn és gyarapítja az országot. (Ez a szektor meghatározó mértékű átfedésben van a múlt rendszer „dolgozó népével”.) A nemzeti vagyon privatizációja során minden jogalapja meg lett volna annak, hogy e réteget, a vagyon megteremtőjét, a privatizáció bevételeiből feltőkésítsék. Ezt a hatalom nem tette meg, hanem protekciós privatizátoroknak játszott át száz- és ezermilliárdokat.

Ezt a történelmi bűnt jóvá kell tenni.

Nem fogyasztást ösztönző pénzosztogatást követelünk. Megfelelő pénzügy- és jogtechnikai megoldások alkalmazásával pénzalapok megteremtése és megnyitása szükséges, amelyek terhére megtörténik a teljesítőképességüket, vállalkozási komolyságukat bizonyított emberek és vállalkozások számára tartozásaik jóváírása (a köztartozásoké is), lehetőség nyílik új munkahelyek létrehozására, s a régóta szükséges műszaki fejlesztés végrehajtására.

A kkv szektor konszolidációjára és feltőkésítésére szánt költségvetési források igen jelentős része, rövid idő alatt visszaáramlik a költségvetésbe (kiegyenlített köztartozások, helyreálló adó- és járulékfizetési képesség, az adó- és járulékfizetők körének jelentős bővülése, a kkv szektoron belüli gazdasági élénkülés).

A kkv szektor stabilizációjának szintén létfeltétele az ezerféle hiánnyal küszködő ország szükségleteit kielégíteni hivatott források megteremtése, amely kellő mennyiségű megrendeléshez juttatja a szektort. Ehhez a társadalom érdekeit szolgáló pénz- és hitelműködési elvek alkalmazására van szükség.

4.

Követeljük az uniós és a közbeszerzési pályázatok feltételrendszerének a magyar kis- és középvállalkozások adottságaira szabott átalakítását.

Nem tűrjük tovább, hogy az uniós pályázatok feltételei majdnem mindig, a közbeszerzési pályázatok feltételei pedig számos alkalommal úgy vannak meghatározva, hogy magyar kis- és középvállalkozások ne tudjanak azokon részt venni, vagy ha részt is vehetnek, semmi hasznuk azokból ne lehessen. Nem tűrhető, hogy uniós és magyar közpénzek magyarországi felhasználása a hazai kkv szektor kiszorításával történjen. Ahogy más uniós országok népe sem engedné ezt meg, - úgy mi sem tűrjük tovább.

5.

Követeljük, hogy a bankok a deviza elszámolású hitelek törlesztő részleteit azonnal csökkentsék le a forint tényleges gyengülésének szintjére. A törlesztő részletek az árfolyamváltozások tényleges arányában és irányában változzanak. Ami előlt van, az a bankok óriási extraprofitja, amely nem tűrhető el súlyos pénzhiányban vergődő országban.

Nem tűrjük tovább a kartellszerűen működő bankok uzsorafeltételeit. Azoknak a bankoknak, amelyek folytatni akarják a társadalom, a gazdaság és az állam lerablását, nincs tovább helyük a magyar gazdasági-pénzügyi életben.

A forint 15-20-25 %-os gyengülése közepette a bankok 80-90 %-kal növelték a deviza elszámolású hitelek törlesztő részleteinek összegét, diktátumszerű, egyoldalú követeléssel. Majd a forint erősödése idején még erről az uzsorajellegű színtről sem csökkentették arányosan a törlesztések összegét. Mindezt az érintettek megkérdése nélkül, egyoldalú rendelkezéssel, mintha hatósági jogkört birtokolnának.

A kis- és középvállalkozások gyenge, törékeny pénzügyi helyzetét kihasználva, zsaroló pozícióban, igazi verseny nélkül, uzsorafeltételeket diktálnak a bankok a kkv szektor egyes tagjaival szemben. Megtehetik, mert a hitelrendszer beteg működése folytán, kartellszerűen működve, akár meg is szüntethetik a hitelkihelyezéseket, pénzügyi trombózt okozva a kkv szektornak, s ezáltal az egész magyar gazdaságnak. Százmilliárdokat forgatnak egymás között, az adófizetők pénzéből juttatott biztos kamatbevételekre építve. Ez a lakosság és a gazdaság szipolyozásának újabb dimenziója, amelyben a Magyar Nemzeti Banknak is nagy felelőssége áll fenn.

A magyar lakosság és kkv szektor ezek alatt a terhek alatt roskadozik, képtelen felegyenesedni és rendeződni. Ezt a helyzetet nem tűrjük tovább.

Éliás Ádám elnök